

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Nicolae Craiu,
Victor Burduh,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, declarat de avocatul Vadim Ciobanu, în numele inculpatului

Arap Ion xxxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>16.06.2016 – 17.04.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.05.2018 – 27.03.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>03.06.2019 – 04.02.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>25.03.2020 – 02.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.08.2020 – 27.10.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 aprilie 2018, Arap Ion a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 236 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare;

- conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- potrivit art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 900

unități convenționale, ce constituie 18.000 lei, 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Arap I., la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00, aflându-se la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite de la Buga Sergiu a unui telefon mobil de model "iPhone 5", abuzând de încrederea ultimului, prin înșelăciune, a cumpărat telefonul dat contra sumei de 200 euro, achitându-se cu o bancnotă cu valoarea nominală de 200 euro, cu seria și numărul S01813660427, anul de emisie 2002, care conform raportului de expertiză nr. 7784 din 17.08.2015, prezintă semne de falsificare, fiind realizată din hârtie normală, fără fibre de poliester incolore încorporate în masa suportului, cifra bancnotei, elementele de design major de pe aversul bancnotei, imaginile reversului, seria sunt executate cu folosirea formelor de tipar de tip plan-ofset, numărul bancnotei - tipar înalt, nu la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare, astfel cauzând lui Buga S. o daună considerabilă în mărime de 4112,94 lei.

Tot el, la 29.10.2016, contrar pct. 14, lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, în timp ce se afla în mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică intenționat, a urcat la volan și a condus autoturismul "Dacia Logan", n/î XXXX.

În aceeași zi, în jurul orelor 13:30, în timpul deplasării pe str. Aleea Gării, 1, mun. Chișinău, a fost stopat de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, unde în urma verificării actelor, Arap I. a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Fiind supus testării cu alcooltestul "Drager 6810", în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația de alcool în aerul expirat de 0,68 mg/l.

Conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,8 mg/l și mai mult, și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,4 mg/l și mai mult.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că, nu era la curent că, bancnota de 200 Euro era falsă, a aflat după aproximativ 4 luni, de la anchetator. Bancnota de 200 euro pe care a achitat-o lui Buga S., a luat-o de la un cunoscut. Nu a știut că această bancnotă este falsă. A recuperat părții vătămate valoarea nominală a bancnotei de 200 euro, la fel și telefonul. Partea vătămată nu are pretenții față de el. La 29.10.2016, și-a cumpărat două energizante. Având amețeli, a citit pe eticheta sticlei că se conține alcool. În așteptarea prietenului, s-a apropiat un colaborator al poliției și cu un ton agresiv a spus să repareze mașina, în caz contrar o va evacua. De frica, a reparat mașina cu 5 m. Colaboratorul s-a apropiat iarăși și a

întocmit un proces-verbal pentru parcare neregulamentară, simțind și alcool de la el.

Cu toate că inculpatul și-a recunoscut vina parțial de comiterea infracțiunilor incriminate, în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța a statuat că vinovăția acestuia este demonstrată integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, ca *fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false*, cât și în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal.

Apelantul a invocat că urmează a fi apreciate critic probele administrate, precum și declarațiile părții vătămate și a martorului, care se află în relații de rudenie, iar cele prezentate de către acuzatorul de stat sunt insuficiente pentru a-i putea incrimina comiterea unor astfel de infracțiuni.

3.1 A declarat apel și avocata Eugenia Jelamschi, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul pe art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal, să fie achitat, iar procesul penal pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal să fie încetat.

Apelanta a invocat că, contrar prevederilor art. 113-118 Cod penal, lui Arap I. i s-a incriminat comiterea unei singure fapte infracționale, care în drept a fost calificată ca două infracțiuni distincte prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal, fapt total ilegal.

Mai mult, pct. 8 al Hotărârii Plenului CSJ nr.23 din 29.10.2001 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false (art. 236 Cod penal), prevede expres că, reieșind din conținutul dispoziției și sancțiunilor art. 236 Cod penal, dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul fabricării ori punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în această normă și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal.

În asemenea circumstanțe, dacă instanța considera că fapta incriminată a fost dovedită, urma să o califice doar în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, dat fiind faptul că această normă cuprinde în totalitate semnele faptei prejudiciabile și înglobează art. 190 Cod penal.

Totodată, pe parcursul judecării cauzei, acuzarea nu a prezentat nici o probă, care ar indica că Arap I. ar fi cunoscut că bancnota de 200 euro era falsă, ori, potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Din învinuirea înaintată, se constată că acestuia nu i s-a incriminat faptul că ar fi avut intenția directă de a pune în circulație bani falși, prima instanță depășind limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, fapt interzis de art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, învinuirea formulată de procuror nu reflectă cerințele art. 281 Cod de

procedură penală, deoarece în textul Ordonanței de punere sub învinuire și în rechizitoriu, acuzațiile aduse acestuia sunt imprecise, nu au fost indicate semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, și anume - semnul calificativ că Arap I. a cunoscut despre faptul că bancnota de 200 euro era falsă și ar fi avut intenția directă de a o pune în circulație.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 3 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de fond urma să soluționeze dacă fapta întrunește elementele infracțiunii.

Referitor la învinuirea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, urmărirea a fost pornită la 04.11.2016, de către OUP al SUP a IP Centru, Mihai Busuioc, în baza ordonanței de pornire a urmăririi penale, care este lovită de nulitate absolută, iar acțiunile de urmărire penală nu puteau fi admise ca probe și nu puteau fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, deoarece au fost obținute de către o persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

Ori, la 23 iunie 2016, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Mihai Busuioc, a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 2500 unități convenționale, precum și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 1 an, soluție care a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25.11.2016 și prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 15.03.2017.

Astfel, din 23.06.2016, OUP al SUP a IP Centru, Mihai Busuioc a fost privat de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 1 an.

În speță, nu puteau fi admise probele acumulate de OUP al SUP a IP Centru Mihai Busuioc, care era privat de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 1 an, fiind o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, și anume - procesul-verbal de audiere a bănuitului Arap I. din 09.11.2016; procesul-verbal de examinare a obiectului „Tichetul eliberat de alcotest 8510 RO ”Drager Alcotest” din 17.11.2016; ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor de probă la cauza penală din 17.11.2016; procesul-verbal de audiere a martorului Prinos Victor din 18.11. 2016; procesul-verbal de audiere a martorului Prigală Ion din 18.11.2016.

Astfel, învinuirea înaintată lui Arap I. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, nu are la baza o ordonanță legală de începere a urmăririi penale, situație care implică nulitatea absolută a ordonanței de punere sub învinuire din 22.11.2016, precum și a rechizitoriului, urmând a fi încetat procesul penal în privința lui Arap I., în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Arap Ion pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal a fost încetat, cu liberarea de pedeapsa penală, din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

Arap Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie 17.000 lei.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 850 unități

convenționale.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare, i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, prin acțiunile sale intenționate, Arap I. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de Comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*, infracțiunea prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod penal, adică *fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false*, cât și infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

5. Avocata Eugenia Jelamschi și inculpatul au declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe art. 190 alin. (2) lit. c) și 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii, iar procesul penal în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal să fie încetat, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală.

Recurentul a invocat că, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, dispunând încadrarea juridică a faptelor inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, în legătură cu modificările survenite în baza Legii nr. 176 din 26 iulie 2018, intrată în vigoare la data de 17 august 2018, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului conform indicilor: *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”*, însă, la constatarea faptei ca fiind dovedită nu a descris acțiunile îndeplinite de inculpat potrivit noii încadrări juridice, indicând că *„inculpatul având intenția dobândirii ilicite de la Buga S. a unui telefon mobil de model „iPhone5”, abuzând de încrederea ultimului, prin înșelăciune, a cumpărat ....”*, fără a

specifica circumstanțele legate de încheierea vreunui act juridic anulabil determinat de comportamentul viclean al inculpatului, așa cum este prevăzut de norma incriminată.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urma să precizeze faptele săvârșite de către inculpat în raport cu indicii calificativi ai normei juridice incriminate și să țină cont că judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, nu a dat răspuns la o serie de argumente invocate de către apărare, și anume cu referire la faptul că potrivit practicii judiciare, dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul fabricării ori punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în art. 236 Cod penal, și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal.

La fel, a notat că referitor la calificarea faptei în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor din apel cu privire la faptul, că în rechizitoriu nu este indicat semnul calificativ că Arap I. a cunoscut despre faptul că bancnota de 200 euro este falsă și că ar fi avut intenția directă de a o pune în circulație.

Totodată, deși instanța de apel a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Arap I. în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal, ultima nu s-a expus asupra argumentului din apel ce ține de încetarea procesului penal din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală și anume încălcarea prevederilor legale referitoare la calitatea persoanei (care a dispus pornirea urmăririi penale) și respectiv sesizarea instanței.

În concluzie, argumentele invocate în apel, nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de fapt, țineau de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Arap Ion a fost liberat de răspundere penală pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției prevăzute la art. 60 Cod penal.

Procesul penal în privința lui Arap Ion pe **art. 190 alin. (2)** Cod penal a fost încetat, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Arap Ion a fost condamnat în baza art. 236 alin (1), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

Instanța de apel a constatat că, Arap I. **a fost învinuit** de către organul de urmărire penală de faptul că, la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00, aflându-se la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite de la Buga S. a unui telefon mobil de model „iPhone 5”, abuzând de încrederea ultimului, prin înșelăciune, a cumpărat telefonul dat contra sumei de 200 euro, achitându-se cu o bancnotă cu valoarea nominală de 200 euro, cu seria și numărul S01813660427, anul de emisie 2002, astfel cauzând ultimului o daună considerabilă în mărime de 4.112,94 lei.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate

juridic în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocheria - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00, aflându-se la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, a cumpărat de la Buga S. telefon mobil de model „iPhone 5” contra sumei de 200 euro, achitându-se cu o bancnotă cu valoarea nominală de 200 euro, cu seria și numărul S01813660427, anul de emisie 2002, care conform raportului de expertiză nr. 7784 din 17.08.2015, prezintă semne de falsificare, fiind realizată din hârtie normală, fără fibre de poliester incolore încorporate în masa suportului, cifra bancnotei, elementele de design major de pe aversul bancnotei, imaginile reversului, seria sunt executate cu folosirea formelor de tipar de tip plan-ofset, numărul bancnotei - tipar înalt, nu la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare.

Tot el, la 29.10.2016, contrar pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, în timp ce se afla în mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică intenționat, a urcat la volan și a condus autoturismul „Dacia Logan”, n/î XXXX.

În aceeași zi, în jurul orelor 13:30, în timpul deplasării pe str. Aleea Gării 1, mun. Chișinău, a fost stopat de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, unde în urma verificării actelor, Arap I. a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Fiind supus testării cu alcooltestul „Drager 6810”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația de alcool în aerul expirat de 0,68 mg/l

Conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,8 mg/l și mai mult, și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,4 mg/l și mai mult.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul, cu certitudine *a comis infracțiunile imputate* și i-a încadrat acțiunile în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, ca *fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false*, cât și în baza art. 264¹ Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul penal în privința inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, urmează a fi încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Astfel, potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Iar potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod penal, instanța, prin sentință motivată,

încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Dovezile cercetate de prima instanță și verificate în ședința instanței de apel au denotat în acțiunile inculpatului *toate elementele infracțiunii de fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false*, vinovăția lui fiind dovedită incontestabil prin probele administrate.

Potrivit practicii judiciare, dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul fabricării ori punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în art. 236 Cod penal, și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal.

În speță, s-a mai constatat că la data pornirii urmăririi penală pe cauza penală nr. 2016012220 din 04.11.2016, în privința lui Busuioc Mihai nu exista o sentință definitivă și irevocabilă, iar pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 1 an, a devenit irevocabilă din 25.11.2016.

Reieșind din probele administrate, este dovedită vinovăția inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, urmând a fi liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal, dat fiind faptul că de la momentul comiterii infracțiunii la 29.10.2016 și până la pronunțarea deciziei la 02.06.2020, au trecut mai mult de 2 ani.

8. Avocatul Vadim Ciobanu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 190 alin. (2) lit. c) și 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a reținut următoarea faptă infracțională: ”Arap I., la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00, aflându-se la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, a cumpărat de la Buga Sergiu un telefon mobil de model „iPhone 5” contra sumei de 200 euro, achitându-se cu o bancnotă cu valoarea nominală de 200 euro, anul de emisie 2002, care conform raportului de expertiză nr. 7784 din 17 august 2015, prezintă semne de falsificare, fiind realizată din hârtie normală, fără fibre de poliester incolore încorporate în masa suportului, cifra bancnotei, elementele de design major de pe aversul bancnotei, imaginile reversului, seria sunt executate cu folosirea formelor de tipar de tip plan-ofset, numărul bancnotei - tipar înalt, nu la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare”.

Însă, art. 236 alin. (1) Cod penal, are următorul conținut – fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor și monedelor metalice, inclusiv a celor jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), a valorilor mobiliare de stat sau a altor titluri de valoare false, utilizate pentru efectuarea plăților.

Astfel, inculpatul, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată a declarat expres că: „nu era la curent că bancnota de 200 euro era falsă, a aflat acest lucru după aproximativ 4 luni, de la anchetatorul care l-a apelat și l-a

invitat la inspectorat”.

Iar pe parcursul judecării cauzei, acuzarea nu a prezentat nici o probă, care ar indica că Arap I. ar fi cunoscut că bancnota era falsă.

Din declarațiile părții vătămate Buga S. și ale martorului Chihai Al., nu a reieșit faptul că, Arap I. ar fi cunoscut că bancnota de 200 euro era falsă, mai mult ca atât partea vătămată Buga S. și martorul Chihai Al. primind bancnota de 200 euro nu au sesizat faptul că aceasta ar fi falsă, aceasta stabilindu-se abia după ce aceștia au prezentat-o la bancă.

Respectiv, în asemenea circumstanțe, odată ce partea vătămată și martorul nu au sesizat faptul că bancnota de 200 euro era falsă, a fost logic ca nici inculpatul să nu fi sesizat acest fapt, respectiv declarațiile acestuia privitor la faptul că nu cunoștea despre faptul că bancnota era falsă, au fost veridice.

De asemenea, a menționat că din celelalte probe prezentate de acuzare, nu s-a conchis că Arap I. ar fi cunoscut despre aceea că bancnota de 200 euro a fost falsă.

Din învinuirea înaintată, care a fost reținută și de instanțele de judecată, s-a constatat că inculpatului nu i s-a incriminat faptul că ar fi avut intenția directă de a pune în circulație bani falși.

Astfel, instanțele de fond și apel, condamându-l în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, fapt care este interzis de art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală.

Analizând actele procedurale adoptate în cauză sub aspectul limitelor judecării cauzei, s-a constatat că învinuirea formulată de procuror în privința inculpatului, nu reflecta cerințele art. 281 Cod de procedură penală, deoarece în textul ordonanței de punere sub învinuire și în rechizitoriu, acuzațiile aduse acestuia erau imprecise, nu au fost indicate semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

În ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu nu a fost indicat semnul calificativ că Arap I. a cunoscut despre faptul că bancnota de 200 euro era falsă și ar fi avut intenția directă de a o pune în circulație.

Ori, în sensul art. 113 Cod penal, privind calificarea infracțiunii, procurorul avea obligația să deducă din actele cauzei, „... determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma materială”.

Potrivit pct. 20 și 21 din Hotărârea Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni prevăzute de diferite articole ale Codului penal și învinuirea cu privire la săvârșirea unora dintre aceste infracțiuni nu s-a dovedit, instanța, în partea descriptivă a sentinței, indică motivele recunoașterii inculpatului vinovat de unele infracțiuni și achitării pentru altele, iar în dispozitivul sentinței se formulează hotărârea corespunzătoare despre recunoașterea inculpatului vinovat în baza unor articole, achitarea sau încetarea procesului pentru infracțiunile prevăzute de alte articole. Dacă infracțiunea comisă de inculpat incorect este calificată în baza mai multor articole ale Codului penal, instanța doar în partea descriptivă a sentinței trebuie să indice excluderea învinuirii incriminate greșit, indicând motivele respective.

La caz, instanța de apel a constatat că fapta incriminată lui Arap I. a fost calificată greșit și în loc să dispună achitarea acestuia în baza art. 190 alin. (2) lit. c)

Cod penal, în mod ilegal a dispus încetarea procesului penal, pe motiv că ar exista alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală, tară a indica care ar fi aceste circumstanțe.

La art. 391 Cod de procedură penală, sunt specificate cazurile în care se adoptă sentința de încetare procesului penal, astfel legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesul penal și numai în pct. 6) se face trimitere la o normă de blanchetă - „există al circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”.

Or, pct. 6) repetă conținutul pct. 9) al art. 275 Cod de procedură penală, - circumstanțele care exclud urmărirea penala, însă cu o importanță de concretizare, și anume că acele circumstanțe care exclud sau condiționează desfășurarea urmăririi penale, trebuie să fie „prevăzute de lege”.

Astfel de situații de drept pot exista atunci când instanța de judecată va constata că persoana pusă sub învinuire de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (4) Cod penal sau art. 206 alin. (4) Cod penal, - este victima traficului de ființe umane, ori infracțiunea este săvârșită de reprezentanții corpului diplomatic ai statelor străine sau de alte persoane care, potrivit art. 11 alin. (4) Cod penal, nu se supun jurisdicției penale a Republicii Moldova.

Prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, pot fi reținute și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Așa fiind, noțiunea de „alte circumstanțe”, prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, urma să fie interpretată numai în sensul „circumstanțelor prevăzute de lege”, a se vedea textul legal - pct. 9) art. 275 Cod de procedură penală, - „... există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”.

Prin urmare, presupusele încălcări a legii penale constatate de instanța de apel și anume calificarea greșită a infracțiunilor, nu cad sub incidența „altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”, prevăzute de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În atare situație, instanța de apel a fost în drept să se pronunțe cu o soluție în dependență de caz, de condamnare ori de achitare, dar nu de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanța, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art. 395 alin. (1) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute. În toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. În corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*)

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în limita și în raport cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu.

Ori încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, ca **fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false**, în fapta criminală deascrișă, considerată ca fiind dovedită, lipsesc cu desăvârșire acțiunile infraționale privind **fabricarea** semnelor bănești false și a **titlurilor de valoare false**, cât și esența calificativelor **fabricarea...**, **titlurile de valoare false**;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special cele invocate în ședința instanței de fond, repetate în apel și recurs ordinar (*pct. 3., 3.1., 8. din decizie*);

c) a omis să aprecieze circumstanțele de fapt și de drept ale speței și prin prisma jurisprudenței naționale relevante, potrivit căreia, fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false sau valutei străine pot fi comise numai cu intenție directă, iar lipsa intenției exclude răspunderea penală în baza art. 236 Cod penal. Latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 236 Cod penal se caracterizează prin acțiuni alternative. Fabricarea, în scopul punerii în circulație a semnelor bănești sau a titlurilor de valoare false, poate fi realizată, prin contrafacere sau alterare. Fabricarea în scopul punerii în circulație a semnelor bănești false se consideră consumată din momentul fabricării chiar și a unui singur exemplar al bancnotei sau monedei, indiferent de faptul dacă persoana a reușit să le pună în circulație. Reieșind din conținutul dispoziției și sancțiunilor art. 236 Cod penal, dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul fabricării ori punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în această normă și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal (*Hotărârea Plenului CSJ nr.23 din 29.10.2001 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false” pct. 2., 3., 5.,8*).

d) în dispozitiv nu a aplicat prevederile art. 84, 90 Cod penal în consecutivitatea în care, mai întâi, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, întemeiat rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 7 din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai.

Ori, nu a judecat cauza în limita și în raport cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, iar încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, ca **fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false**, în fapta criminală deascrișă, considerată ca fiind dovedită, lipsesc cu desăvârșire acțiunile infraționale privind **fabricarea** semnelor bănești false și a **titlurilor de valoare false**, cât și esența calificativelor **fabricarea..., titlurile de valoare false**;

b) în descriptiv, cu referire la aceeași faptă, a indicat neclar și divergent inițial că: „**inculpatul Arap I. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00...**”, apoi a constatat că inculpatul, totuși, a comis-o, indicând că: „**Tot el, la 03.08.2015, aproximativ orele 18:00...**”.

Totodată, a omis că potrivit rechizitoriului, aceeași faptă a fost juridic încadrată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 236 alin. (1) Cod penal.

Pe lângă aceasta, a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului prin rechizitoriu, deoarece a constatat că: „**Dovezile cercetate de prima instanță și verificate în ședința instanței de apel au denotat în acțiunile inculpatului toate elementele infracțiunii de fabricarea și punerea în circulație a semnelor bănești false, vinovăția lui fiind dovedită incontestabil prin probele administrate**”. Ori, dispoziția art. 236 Cod penal prevede- **fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor și monedelor metalice, inclusiv a celor jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), a valorilor mobiliare de stat sau a altor titluri de valoare false, utilizate pentru efectuarea plăților, săvârșite, de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală, în proporții deosebit de mari**;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special cele invocate în ședința instanței de fond, repetate în apel și recurs ordinar (*pct. 3., 3.1., 8. din decizie*);

În aspectul vizat, a omis să aprecieze circumstanțele de fapt și de drept ale speței și prin prisma jurisprudenței naționale relevante, potrivit căreia, fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false sau valutei străine pot fi comise numai cu intenție directă, iar lipsa intenției exclude răspunderea penală în baza art. 236 Cod penal. Latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 236 Cod penal se caracterizează prin acțiuni alternative. Fabricarea, în scopul punerii în circulație a semnelor bănești sau a titlurilor de valoare false, poate fi realizată, prin contrafacere sau alterare. Fabricarea în scopul punerii în circulație a semnelor bănești false se consideră consumată din momentul fabricării chiar și a unui singur exemplar al bancnotei sau monedei, indiferent de faptul dacă persoana a reușit să le pună în circulație (*Hotărârea Plenului CSJ nr.23 din 29.10.2001 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false” pct. 2., 3., 5.*).

d) a omis și jurisprudența relevantă, potrivit căreia, reieșind din conținutul dispoziției și sancțiunilor art. 236 Cod penal, dobândirea ilegală a averii străine în rezultatul fabricării ori punerii în circulație a semnelor bănești false se înglobează în această normă și nu mai necesită o calificare suplimentară în baza art. 190 Cod penal (*Hotărârea Plenului CSJ nr.23 din 29.10.2001 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false” pct.8*). Dacă infracțiunea comisă de inculpat incorect este calificată în baza mai multor articole ale Codului penal, instanța doar în partea descriptivă a sentinței trebuie să indice excluderea învinuirii incriminate greșit, indicând motivele respective (*Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 19 iunie 2006 „Cu privire la sentința judecătorească”*).

Prin urmare, în dispozitiv neîntemeiat a dispus că: *„Procesul penal pornit în privința lui Arap Ion în baza art. 190 alin. (2) Cod penal se încetează, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală”*.

Această soluție fiind și una incompletă, ori instanța nu a indicat și lit. c) la art. 190 alin. (2) Cod penal;

e) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3, 3.1. și 8.* din prezenta decizie, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total sau parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării deciziei contestate în partea

condamnării inculpatului Arap Ion xxx în baza art. 236 alin. (1), 90 Cod penal și încetării procesului penal pe art. 190 alin. (2) Cod penal, și dispunerea rejudecării cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În rest, hotărârea contestată necesită a fi menținută, ori recurentul nu a contestat decizia instanței de apel în partea soluției pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de avocatul Vadim Ciobanu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020 în partea condamnării inculpatului Arap Ion xxx în baza art. 236 alin. (1), 90 Cod penal și încetării procesului penal pe art. 190 alin. (2) Cod penal, și dispune rejudecarea cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 20 noiembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Nicolae Craiu

Victor Burduh